

Κ

Λ

ЖДО.

Κακιή, ἀλ, ὁ. ἐπιθ=κακοβούϊ.

Κάκη. ἐπιρ.(έρωτημ.)=κάκω.

2)=άκοκε. 3)άμα, ἀφ' οῦ.

Σκάκη ή. ἔαν μή, εί μή.

Βαλενδάρη, ρἀ. ἀρσ. καλενδά-
ριον, μηνολόγιον.Βλάσακη, α. ἀρσ. (ὑποκοριστ.
Σερβ.) μικρὸν ἀστάχυ.Κλονίο, ησ্য. ῥε κλίνω. Ήμεσ.
-ει. κλίνω πρός τι, σαλεύο-
μαι, κλονοῦμαι, ταλαντεύο-
μαι.Κλόποτζ, α. ἀρσ. (263) ψόφος,
χρότος, κτύπος, θόρυβος.Κιλαζή, βἱ. θηλ. θυγάτηρ βα-
σιλέως-ήγεμόνος, βασιλόπαις.
Κοβάρηνηαю, έσ्य. ῥ. =κοβάρ-
στεθίο.Κολόδα, βἱ. θηλ. κορμός δέν-
δρου μέγας κεκομιμένος.Κολυίβα, βἱ. θηλ. (Σερβ. και
Βολγαρ.) καλύβα, ἀχυρό-
σπιτον.Κολյο, κόλεσθ. ῥ. σφάττω, σφά-
ζω. 2)μιτφρ. ἀγκυλώνω, κεν-
τῶ, σουβλίζω.Κονέχηι. ἐπιρ. παντόπασι,
σλως δι σλου, σλοτελῶς, ἐξ
ἀπαντος.

Κολυδὰ (ἢ κολόδο), βἱ. θηλ.

θεότης τις (ὑπὸ τῶν παλαι-
ῶν κατὰ τὸν χειμῶνα ἐօρ-
ταζομένη).Κονցέρτζ, α. ἀρσ. (Γαλλ. con-
cert). συμφωνία μουσικὴ, συν-
ωδία, ἀρμονία, μελωδία, μέ-
λος ἡδύ.Κόνιχε. ἐπιρ. ἐξ ἀπαντος, ἀ-
φεύκτως.Κοτόρηι. ὅρα ἐν τῷ ἄλλῳ
λεξ. 2)και ἀντὶ ἀναφορ. ἀν-
των. ὅς, ὅστις (245).Κύπαλο, α. ἀρσ. θεότης τις τῶν
καρπῶν τῆς γῆς (ἄρα ἡ Δή-
μητηρ).Κύζε, α. ἀρσ. βοῦκα, χαψία;
βουκιά, ψωμός, ἔνθεσις, ἔγ-
καφος, τεμάχιον ἄρτου ἡ ἄλ-
λου τινός.Κύψα, η. θηλ. (Σερβ. και Βολ-
γαρ.) σπῆτι. 2)ὅρα ἐν τῷ ἄλ-
λῳ λεξ.

Δ

Λάδο, α. ἀρσ. θεότης τις (τῆς
εύρροσύνης. ἄρα ἡ Εύρροσύ-
νη, ἢ αἱ χάριτες).

Λάνεζ, η. α. ἀρσ. (Σερβ.) ἀλυ-